

[Nyrup Rasmussen]

stemmer til at love dem noget, som de alligevel ikke helt får.

Er ministeren egentlig ikke enig i, at det ville være meget mere hensigtsmæssigt at sige: På det punkt så nøjes vi med 1.300 kr.? Det er det første.

For det andet: Skal vi så virkelig til den trafik én gang til? Vi lover lønmodtagerne 1.300 kr., og i næste sekund kommer vi så alligevel og tager 50-250 kr. fra dem igen. Skulle vi ikke også dér skære igennem og sige: Nu laver vi en enkel, velfungerende ordning baseret på den ærlige krone, som jeg ved interesserer arbejdsministeren meget, også historisk, og så får vi noget, der hænger sammen, og som ikke skjuler de reelle pengestrømme mellem samfundet og udligningsfonden?

Det synes jeg ministeren skulle tænke over, også konstruktivt, i forbindelse med de kommende forhandlinger.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Ja, det er jo et meget elementært regnestykke, som jeg tror i hvert fald elever i folkeskolens 2. klasse er i stand til at regne, 1.600 kr. minus 300 kr. minus 300 kr. til, og man kan regne stykket forfra, eller man kan regne det bagfra, og resultatet bliver præcis det samme.

Jeg mener, jeg har motiveret, hvorfor der er behov for et bidrag, som er afhængigt af hjemsendelsesledigheden i den pågældende kasse.

Det er, for at også a-kasserne, organisationerne på lønmodtagersiden, skal været motiveret til at gå ind og være med til via overenskomster og aftaler på arbejdspladsen at få nedbragt hjemsendelsesledigheden.

Jeg har også givet udtryk for, at det selvfølgelig ikke skal være et beløb, som er urimeligt, og som ville kunne slå økonomien i stykker, naturligvis ikke, og det er altså også et meget beskedent beløb. Om man så regner forfra eller bagfra, det må jeg indrømme at jeg ikke kan hidse mig op over. Og det er ikke kun, fordi jeg ikke har temperament til det, det er også, fordi der ikke er sagligt belæg for det.

Formanden:

Skal vi tage en enkelt kort bemærkning mere i regnetimen?

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Det ville være utrolig nyttigt, hvis vi i dag kunne fortolke ministerens, skal vi sige afslappethed med hensyn til at regne forfra eller bagfra derhen, at vi lige så godt kan regne det forfra og så tage den enkle ordning. Det synes jeg kunne være et opmuntrende signal.

Men derudover vil jeg sige, at det da heller ikke kan være rimeligt, at lønmodtagerne skal betale variable bidrag på papiret til udligningsfonden, mens arbejdsgiverne ikke skal betale noget som helst variabelt bidrag. Og det bidrag, lønmodtagerne skal betale, er oven i købet så snævert, at det næsten ikke er til at få øje på.

Jeg siger det bare, fordi ingen skal være i tvivl om, at grundtanken om en udligningsfond i forbindelse med den første ledighedsuge har utrolig mange fordele for sig, hvis vi gør det rigtigt, og nu har vi chancen for at gøre det mindst muligt bureaukratisk.

Formanden:

Så er det arbejdsministeren, og så tror jeg, at vi nærmer os afslutningen på debatten.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det skal jeg forsøge at undlade at misbruge, men blot sige, at der for så vidt i det samlede system er et variabelt bidrag til arbejdsgiveren, nemlig sammenholdt med arbejdsgiverens betaling for den første ledighedsdag, og her ligger der et særdeles kraftigt incitament til fra arbejdsgiversiden at medvirke. Og så forstod jeg næsten hr. Nyrup Rasmussen – men det må jeg nok ikke sige endnu, for så kommer hr. Nyrup Rasmussen nok igen – jeg var lige ved at forstå hr. Nyrup Rasmussens synspunkt sådan, at det var helt i orden, at der lå et variabelt bidrag fra lønmodtagernes side; når det kun var 300 kr., så var det ikke værd at regne med. Så kan man selvfølgelig lave beløbet større, men det tror jeg ikke vi skal.

Lad os fastholde de 300 kr. Det er et sobert forslag, og det kan vi alle være tjent med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.